

Dosarul nr. 2ra-1427/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Mămăligă)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de
Ministerul Justiției și Consiliul municipal Chișinău,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Pavlovici
împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău
și executorul judecătoresc Ion Furdui cu privire la constatarea încălcării dreptului la
executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului
material,

împotriva deciziei din 02 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care au
fost respinse apelurile declarate de Ministerul Justiției și de Consiliul municipal
Chișinău și a fost menținută hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătoriai
Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 15 aprilie 2019 Vladimir Pavlovici a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău
și executorul judecătoresc Ion Furdui cu privire la constatarea încălcării dreptului la
executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului
moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin hotărârea Judecătoriai Buiucani mun.
Chișinău din 24 decembrie 2004, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din
14 aprilie 2005 și decizia Curții Supreme de Justiție din 07 decembrie 2005 a fost
obligat Consiliul mun. Chișinău să-i restituie imobilul din xxxxx, suprafața totală
464.71 m.p., compus din lit., „A”, „B”, „V”, „V1” și „G”.

A notat că imobilul menționat i-a fost restituit în baza Legii nr.1225 din 08
decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, însă hotărârea
instanței judecătorești nu a fost executată.

A menționat că în baza hotărârii judecătorești nominalizate, la 01 februarie
2016 a înregistrat pe numele lui, la organul cadastral, dreptul de proprietate asupra
construcțiilor lit., „A” număr cadastral xxxxxx, lit. „B” număr cadastral xxxxxx,
lit., „V” și „V1” număr cadastral xxxxxx, și lit. „G” număr cadastral xxxxxx.

Astfel, de iure, a devenit proprietar al construcțiilor menționate, iar începând cu anul 2007 statul anual încasează plata impozitelor, însă de facto pe parcursul a mai mult de 14 ani nu se execută hotărârea judecătorească.

Acest fapt îl confirmă prin demersul executorului judecătoresc din 17 martie 2016, procesul-verbal din 15 aprilie 2016, demersul din 23 mai 2018, procesul-verbal din 26 iunie 2018 și certificatul executorului judecătoresc din 25 ianuarie 2019.

Prin răspunsurile Primăriei municipiului Chișinău expediate în adresa executorului judecătoresc, debitorul justifică neexecutarea hotărârii judecătorești din lipsa mijloacelor bănești și a spațiilor locative libere pentru asigurarea cu alt spațiu locativ a locatarilor, care urmează a fi evacuați.

A invocat că în legătură cu neexecutarea hotărârii judecătorești din 24 decembrie 2004 suportă un prejudiciu material real și este în drept de a solicita încasarea acestuia în legătură cu imposibilitatea de a se folosi și dispune de imobilul care îi aparține cu drept de proprietate privată, dar de fapt este folosit și administrat de debitorul Consiliul mun. Chișinău, care timp de mai mulți ani nu execută hotărârea judecătorească.

A mai indicat că în legătură cu neexecutarea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 decembrie 2004, prin hotărâri judecătorești irevocabile s-a încasat de la Consiliul mun. Chișinău în beneficiul său prejudiciul material pentru perioadele precedente de timp de la 01 ianuarie 2002 până la 31 decembrie 2010.

A considerat că în legătură cu neexecutarea hotărârii judecătorești irevocabile de transmitere a imobilului urmează să i se compenseze prejudiciul material suportat ca urmare a imposibilității de a poseda, folosi și dispune de acesta pentru perioada de la 01 ianuarie 2016 până la 31 decembrie 2018 în mărime de 1 505 660,40 de lei, precum și cheltuielile de judecată suportate.

Astfel, a solicitat reclamantul constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr.2-94/04, 2-03/04 din 24 decembrie 2004 pentru perioada 01 ianuarie 2016 – 31 decembrie 2018; încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul său prejudiciul material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în mărime de 1 505 660 de lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de Vladimir Pavlovici a fost admisă parțial, a fost constatată încălcarea dreptului lui Vladimir Pavlovici la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr.2-94/04, 2-03/04 din 24 decembrie 2004 în perioada de la 01 ianuarie 2016 până la 31 decembrie 2018. A fost încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Vladimir Pavlovici prejudiciul material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în mărime de 1 505 660 de lei. În rest, pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 01 octombrie 2019 Ministerul Justiției a declarat apel, iar la 29 octombrie 2019 apel a declarat și Consiliul mun. Chișinău.

Prin decizia din 02 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de Ministerul Justiției și de Consiliul mun. Chișinău și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției sale instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 1 alin. (2) și 2 alin.(1) și (2), art.5 alin.(1) ale Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, art. 70 alin. alin. (1) și (2) Cod de Executare, cât și pe art. 6&1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și a stabilit că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 decembrie 2004 a fost admisă acțiunea lui Vladimir Pavlovici împotriva Primăriei mun. Chișinău, recunoscute nule contractele de vânzare-cumpărare a apartamentelor nr.5 și 8 din xxxxxx și a fost obligat Consiliul mun. Chișinău să-i restituie în proprietate privată lui Vladimir Pavlovici imobilul situat pe xxxxxx compus din literile „A”, „B”, „B”, „B1” și „Γ”, cu evacuarea locatarilor și acordarea altui spațiu locativ (vol.I f.d.9-14).

Colegiul instanței de apel a mai constatat că această hotărâre a fost menținută prin deciziile Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2005 și Curții Supreme de Justiție din 7 decembrie 2005 (vol.I f.d.20-24).

De asemenea, suportul probator al cauzei atestă că titlurile executorii emise în temeiul acestei hotărâri se află spre executare în procedura executorului judecătoresc Ion Furdui.

Astfel, instanța de apel a considerat important pentru soluționarea justă a cauzei raportul detaliat al executorului judecătoresc în procedura căruia se află spre executare actul de dispoziție irevocabil al instanței de judecată. Iar după cum rezultă din raportul motivat prezentat de executorul judecătoresc Ion Furdui, acesta a somat periodic Primăria mun.Chișinău și Consiliul mun.Chișinău în vederea executării documentelor executorii, emise în temeiul hotărârii Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 24 decembrie 2004 (vol.I f.d.113- 114).

Dar prin scrisoarea primită în calitate de răspuns nr.08-641/12.02.2016 a informat executorul judecătoresc că hotărârea nu poate fi executată din motivul lipsei spațiului locativ liber în mun. Chișinău, fapt generat de lipsa mijloacelor financiare necesare pentru construcția spațiului locativ (vol.I f.d.36).

De asemenea, prin raportul motivat prezentat de către autoritatea publică locală se confirmă aceeași poziție a debitorului procedurii de executare – imposibilitatea executării hotărârii judecătorești pe motiv de lipsă a mijloacelor financiare (vol.I f.d.104-106). Neexecutarea hotărârii judecătorești se confirmă și prin procesele verbale de constatare a neexecutării hotărârii judecătorești, întocmite de executorul judecătoresc Ion Furdui (vol.I f.d.32; 34).

În acest context, instanța de apel a atestat că anterior au fost pronunțate mai multe hotărâri judecătorești, care au devenit irevocabile privind încasarea de la Consiliul mun.Chișinău în beneficiul lui Vladimir Pavlovici a prejudiciului material în legătură cu neexecutarea hotărârii judecătorești irevocabile, pentru alte perioade.

Prin urmare, instanța de apel a menționat, cu toate că hotărârea prin care s-a dispus restituirea în proprietate privată lui Vladimir Pavlovici imobilul situat pe str. xxxxxx compus din literile „A”, „B”, „B”, „B1” și „Γ”, cu evacuarea locatarilor și acordarea altui spațiu locativ și care face obiectul procedurii de executare a fost

emisă de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău la 24 decembrie 2004, aceasta nu a fost executată pînă în prezent, ceea ce prin prisma jurisprudenței Curții Europene constituie o încălcare a articolului 6 §1 din Convenție.

Din aceste raționamente, a conchis instanța de apel că prima instanță legal și întemeiat a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și justificat a constatat încălcarea dreptului lui Vladimir Pavlovici la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2004 în perioada de la 01 ianuarie 2016 pînă la 31 decembrie 2018.

Iar odată fiind admisă constatarea încălcării art.6 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, intimatului Vladimir Pavlovici urmează a-i fi reparat prejudiciul suportat.

Or, conform informației Bursei Imobiliare Lara nr.47/02 din 23 martie 2017, nr.12/02 din 17 ianuarie 2018, nr.13/02 din 15 ianuarie 2019, valoarea medie de piață a plății de locațiune lunară a 1 m.p., pentru perioada 01 ianuarie 2016 – 31 decembrie 2016 a constituit 90-110 lei, pentru perioada 01 ianuarie 2017 – 31 decembrie 2017 a constituit 80-100 lei, pentru perioada 01 ianuarie 2018 – 31 decembrie 2018 a constituit 70-90 lei, (f.d.75, 76, 77).

În consecința celor relatate și avînd în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului material, Colegiul civil al instanței de apel a constatat ca fiind justificată soluția instanței de fond privind încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vladimir Pavlovici prejudiciul material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în mărime de 1 505 660 de lei.

La 04 septembrie 2020 și suplimentar la 05 octombrie 2020 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu concluzia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece la emiterea soluției instanțele de judecată au interpretat în mod eronat normele de drept material și procedural.

Conform hotărârii din 24 decembrie 2004 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a cărei neexecutare se invocă instanța de judecată a obligat Primăria mun. Chișinău și nu Consiliul mun. Chișinău să-i restituie în proprietate personală a moștenitorului Vladimir Pavlovici imobilul amplasat pe str. xxxxxxx. Prin urmare, reieșind din art.1 al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău sunt structuri distincte din cadrul administrației publice locale.

Instanța de apel și prima instanță nu au dat o apreciere cuvenită probelor administrate.

La materialele dosarului în justificarea prejudiciului material sunt anexate doar răspunsurile date de Bursa Imobiliară Lara, alte probe la evaluarea prețului pentru metru pătrat lipsesc, iar din înscrisurile anexate nu rezultă că acest preț este anume pentru bunurile imobile respective.

Concomitent, din scrisorile nr. 47/02 din 23 martie 2017, nr. 12/02 din 17 ianuarie 2018, nr. 13/02 din 15 ianuarie 2019 rezultă că valorile date pot devia în dependență de starea tehnică, suprafața totală dată în locațiune, termenul de locațiune, mobilierul prezent condițiile și modalitatea de achitare.

La caz, intimatul nu a anexat valoarea exactă a bunului reieșind starea acestuia, mobilierul prezent sau condițiile de trai, în schimb solicită, iar instanța a admis un preț de piață care corespunde condițiilor de trai.

În cadrul numeroaselor ședințe convocate de Ministerul Justiției, executorul judecătoresc Ion Furdui a menționat că imobilele respective sunt într-o stare deplorabilă, fapt confirmat și de reprezentantul Primăriei mun. Chișinău. De asemenea, în legătură cu acest fapt intimatul Vladimir Pavlovici în cadrul ședințelor de judecată a recunoscut că nu a efectuat vreo reparație sau îmbunătățire a bunurilor imobile respective. Or, în atare condiții cum poate fi evaluată chiria la prețul de piață a imobilului de milioane, în condițiile în care Bursa Imobiliară Lara indică în scrisorile nominalizate că valorile date pot devia în dependență de starea tehnică, suprafața totală dată în locațiune, termenul de locațiune, mobilierul prezent, condițiile și modalitatea de achitare.

Mai mult, dacă se invocă locațiunea sau venitul ratat de ce nu este anexat actul juridic civil înregistrat la serviciul fiscal de stat și confirmarea achitării impozitului în legătură cu darea în locațiune. Mai mult, Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei sau a dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nu prevede încasarea astfel de cheltuieli pentru plata chiriei cu titlu de prejudiciu material.

A menționat că reclamantul a solicitat încasarea din bugetul de stat a prejudiciului material sub formă de venit ratat ca urmare a neexecutării titlului executoriu. Pretențiile cu privire la prejudiciul material sub formă de venit ratat trebuie să fie convingătoare și nu speculative, cu riscul aplicării celei mai puțin convenabile metode pentru reclamant.

A mai menționat că în acțiunile executorului judecătoresc nu persistă careva temeiuri de tergiversare a executării hotărârii judecătorești vizate, mai mult ca atât, au fost întreprinse și se întreprind în continuare toate măsurile necesare pentru executarea acesteia.

A indicat că Primăria mun. Chișinău nu se folosește de spațiile intimatului, mai mult ca atât fiind interesat de executarea hotărârii judecătorești, de nenumărate ori a venit cu propuneri către creditor de a schimba modul de executare și a soluționa această problemă. Creditorul a refuzat categoric ceea ce denotă faptul că nu este interesat de soluționarea acestei chestiuni, ultimul a refuzat categoric aceste propuneri și a menționat că dorește doar imobilele menționate.

La 17 septembrie 2020 Consiliul mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece este neîntemeiată, ilegală și pasibilă anulării din considerentul că contravine normelor dreptului material și procesual, iar la examinarea și adoptarea hotărârii contestate nu au fost pe deplin constatate și elucidate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

A susținut că instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că pretențiile intimatului privind încasarea prejudiciului material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în mărime de 1920 849

de lei, nu are suport juridic și nu cade sub incidența art. 1422, 1423 Codul civil, iar intimatul nu a prezentat careva probe privind prejudiciul cauzat prevăzut de art. 118 alin. (1) CPC.

Prin urmare, a afirmat cu certitudine că intimatul nu și-a exercitat pe deplin obligația de a dovedi pretențiile invocate, ori la materialele dosarului lipsesc careva probe concludente și pertinente ce ar confirma că aceste încăperi au fost propuse ca să fie date în locațiune, cât și că intimatul a intenționat să se folosească de aceste încăperi.

Faptul că intimatul pretinde o sumă extrem de mare, stabilită de Bursa Imobiliară Lara, neîntemeiate pe careva dovezi, raporturi de expertize, denotă tendința de îmbogățire fără justă cauză, ori informația prezentată contravine vădit prevederilor art. 22 din Legea cu privire la evaluare nr. 989 din 18 aprilie 2002.

Potrivit înscrisului dat acesta poartă caracter informațional, iar valorile indicate pot devia în dependență de starea tehnică, suprafața totală dată în locațiune mobilierul prezent, condițiile de achitare etc, ori pe parcursul a 15 ani intimatul prezintă informații de la Bursa Imobiliară Lara privind prețul pentru un metru pătrat una și aceeași, ba chiar în ultimii ani majorată până la 100 de lei, în condițiile în care imobilele se află într-o stare deplorabilă.

Totodată, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că motivele invocate referitor la faptul că hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2004 nu a fost executată din motiv că Consiliul mun. Chișinău nu dispune de spațiu locativ disponibil în care să fie strămutați locatarii care locuiesc în aceste imobile.

Prin notificarea din 09 și 18 septembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursurilor și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 13, 14 și 15 septembrie 2020 părțile au recepționat copia recursurilor declarate de Ministerul Justiției și Consiliul mun. Chișinău.

La 22 și 28 septembrie 2020 Vladimir Pavlovici a depus referințe la recursurile declarate de Ministerul Justiției și Consiliul mun. Chișinău, solicitând respingerea acestora cu menținerea deciziei instanței de apel.

La 05 octombrie 2020 executorul judecătoresc Ion Furdui a depus referință, prin care a solicitat admiterea recursului declarat de Ministerul Justiției.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia din 02 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților la 15 iulie 2020, dar la actele cauzei lipsesc date, prin care s-ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți. Astfel, recursurile declarate la 04 septembrie 2020 și 17 septembrie 2020 de către Ministerul Justiției, și respectiv Consiliul mun. Chișinău sunt considerate depuse în termen.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Ministerul Justiției și Consiliul municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Ministerul Justiției și Consiliul municipal Chișinău ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Ministerul Justiției și Consiliul municipal Chișinău se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru